

רע"י

מסורת הש"ס

(א) לעיל כד, (ב) [ז"ל רבה
וכ"א ברב אלפס], (ג) [ב"ק
כח: ע"ז גד], (ד) [ז"ל
ולרבה], (ה) גיטין כט: עו:
כמוצות ב: ע"ז לז, (ו) [מזיר
כב, (ז) מכתן שייך לע"ב,

תורה אור השלם

1. וְלִנְעֹר לֹא תַעֲשֶׂה
דָּבָר אֵין לִנְעֹר חֲטָא מוֹת
בִּי כְּאִשֶּׁר יָקוּם אִישׁ עַל
רַעְיוֹ וּרְצִחוֹ נֶפֶשׁ בֶּן
הַדָּבָר הַזֶּה:

דברים כב כו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מוץ מאחד
וכו' דבכולכם קמיירי:
(ב) ד"ה וסיפא וכו' והכי
נמי קאמר: (ג) ד"ה ואי
לרצא דאמר לזה:

מוסף רש"י

בנות שוח. מפרש צמס'
ע"ו (יז). תלמי חירותא
(ר"ה טו:).

פירוש הרא"ש

בנות שוה. מאליה טויס
 א"ה: הייתי לוברט הארץ
 שחורות וזמנות אסורות
 ובנות שוה ומותרות. וקשה
 להציל דלכא אלא רבן
 עקיבא. לרבה רשע ר"ה
 ומתקן דבריו וסופא ד"ה
 ויכלה הלפז ור"ה
 משתמח על דרשנן אמי
 ככל ענין: ר"ה רבא רישא
 ר"ה. חזרה אמר כולס
 שוה וסופא ר"ה
 ואמל כולס משתמח
 וסופא ר"ה על משתח
 על דר"ה שר ככל ענין:
 חזרה גירא ארסותא ור"ה
 הוא ונ שחלה גב' ור"ה
 ומשקלה על היה נדמה
 שחול הדור אל עינשו
 וסופא ורבהי שכל
 היה נדמה ורדיוני כל
 ר"ה נדמים: גב' הארץ
 ויביתה ב' ומק ר"ה
 ויחיוני על ב' ע"מ
 שאל על יצא לומר
 שיהיו נעלים ומחל על
 כל ומוט שהיה לו
 ויב' נעלים אלא: אמי

דמצינ וספצטו ערדע והזילו
הערדע וגו' קטלען מדי
לדמי ממילא אין מחסנר
לענוש על האונס דערין
אבל זה שהסנה ולא פירש
בכל עובד אונס מזה ואמי
נכל ענין: דאין אלו ר"ה
אויבסין: אלהת אונס מערב
כל דבר ור"ה סובר ודאי
גדר בעין דפיו ולבו שרין
ווא לא חייב דענוש לידור און
יעצבו אונס אונס אבל במזמן
לא אולנין בתר מחשבת
לבו לא אי אמי בפירוש
בלא עובד אונס אין אונס
מטעם הנכין:

בנות שושן בנות שבע: הייתי אומר תאנים שחורות ולבנות אפרונין. והייתי נדנדר שחור ממתקו ומקצו אפור תאנים אפרורות ובנות שושן מותרות: ורבי עקיבא היא. כדקמיה עד שזא ר' עקיבא ולימד וכו':

והיו בה בנות שוח
שבנות שוח בתוכה
אסורה בנות שוח
עקיבא ולימד נדר שח
מאי לא דאמר אילו
בתוכה הייתי אומר
אסורות בנות שוח
היא ופליגי רבנן לא
יודע שבנות שוח ב
הכלכלה אסורה ובגור
להא דתנו רבנן נדר ב
הותר לאחד מהם ה
מהן הוא מותר והן
רבי עקיבא וסיפא דב
רבנן ורישא דברי
אונסין "הדירו חבירו
הוא או שחלה בנו א
נדרי אונסין: **נב'**
זכוותא בבי דינא וא
תלתין יומין ליבטלון
ולא אתא אמר רב
אמר ליה **ר**בא **ב**אנו
פטריה דכתיב **ו**לנ
וכי תימא קטלא שא
הדירו חבירו שיאכל
שחלה בנו או שעיי
אונסין **ו**לרבא מאי
גיטיך מעכשיו אם ל
חדש ומת בתוך **י**ב
והא מינס איתנים א

[illegible]

דלע"ג דלאו אונס גמור הוא: הרי אלו נדרי אונסין. לפי שלא עלה
בזלא אונס כלל ולא יצא אבל כל שנאנס קצת כגון שחלה בנו ונריך לשמ
ויומין ליבטלן וזוהאי. האי גברא בקש מ"ב שיתנו לו זמן וכדתנן בסנ
חששו שמא לא חמר ק"ל אלא קטנא מהן ועשו עמו שיתפיים שטר וזיו
אכיותי הללו יבטלו: וזי אשמוע אשני. כלומר דבמקום קטלא איב
נדרי אונסין לפי שלא עלה [נעל לב] מדיר להדירו אם יאיער לו חס
היכא דלא מני למיחי. ורב הונא דלא שני ליה מידי משמע דלא חס לפר
דה"ל לאתנויי ולא אתני איהו דלפסיד אנפשיה: דלמא אשני הכא דא
משום דלא ניחא ליה דתיפול קמי יבס וכ"ש דאי ידע דמאית גמר ומ
דמיין דשכיט טובא ה"ל לאתנויי. וה"ה דה"מ לשנויי דהכא היינו טעמ
דכתובות (דף ב:) אלא דלפוס טעמיה דמקשה דס"ל דיש טענת אונ
דהאי גברא לא אתפיים וכותיה אלא משום דסמין אדעת' דלית' וכל
דאסמכתא קניא קים ליה להש"ס דהדר דיה רב הונא כדהדר ביה רב
משרטו ודפסין ביד צ"ד לילא אסמכתא: והשליש שטרו. שנתנו
לאומר לא יתן פסדירא ל"י אסמכתא לא קניא: אשני הכא דאמר

ובשעתמחן מדמה ליה לגיטין וי"ל דמיירי באונם דלא שכיח כלל וא"ת א"כ דמיירי באונם דלא מימי שאלחו (דף עג.) גבי נפל מן הגג וי"ל דשמי הכה דלמיר יביטנן וכוותיה משום שמירה ש
 וכן שהרי אימי מוחל לו שום דבר אלא מעטס הדואה: ולרבה מ"ש מוהא דתנן. וא"ת ארפי
 כלל ד' דברים דמנמי' שהמירו חכמים ומהאי טעמא מינא ליה

בזהלכותיו שהוא סובר דאפי' כה"ג לא אמר נדר שהותר מקצתו הותר
כולו אלא במשנה אבל במעמיד לא. וכדבריו ג"ל להכריע דאם אימא
דמתני' דפותחין כיון דימיני טובים מותרים ע"ז שאלה אפי' מעמיד
הרי הוא כמשנה א"כ כי אמר רבא דהלכו מודים בדמשנה כולן מותרים
באחיבה וקיימא דאמר רבא דהיה חסידא דרבא דהיה חסידא

ממר אילו הייתי יודע
הייתי נודר הכלכלה
תורות עד שבא ר'
מר מקצתו הותר כולו
תני יודע שבנות שוח
נים שחורות ולבנות
מותורות ור' עקיבא
באומר אילו הייתי
כזה הייתי אומר כל
שוח מותרות מאן תנא
משה בני אדם כאחד
גרו כולן חוץ מאחד
זורין אי לרבה רישא
הכל אי לרבא סיפא
גל: **מתני** (ג) נדרי
שיאכל אצלו וחלה
שעכבו נהר הרי אלו
הוא גברא דאתפס
אי לא אתינא עד
הני זכוותאי איתנים
הונא בשיל זכוותיה
הוא ואונס רחמנא
ה לא תעשה דבר
והתנן נדרי אונסין
אצלו וחלה הוא או
נהר הרי אלו נדרי
א מהא דתנן (ד) ה"ו
באתי מכאן עד י"ב
יש הרי זה גט אמאי
י דלמא שאני התם
דאי

וכוּלָּן אֲסוּרִים דְּכַמ"ד קוּסֵם לְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד דְּמִי וְכַמּוּכָה בִּפְרָק הָאִישׁ מִקֶּדֶשׁ (קְדוּשָׁן מו.) גְּבִי בּוֹ וְבוֹ וּבִפְרָק
 שְׁבוּעַת הַפְקָדוֹן (שְׁבוּעוֹת לֵא) גְּבִי שְׁבוּעָה לֹא קָרָא לָךְ. וְדוֹקָא בְּהַתְרָת חֹסֶם
 הָיָה דְּלֹאֵר נִדְרַה שְׁתּוּמָּה מִקְלָתוֹ הוֹמַר כּוּלָּהּ לִפְי שְׁחֹסֶם עוֹקֵר טַרְדַּר מַעֲיָקְרוּ
 אֲבָל בְּהִיתַר חֹסֶם אִו נִידוֹ אִם הַחֲרִי' אִו נִידָה י' בְּנִי אִדֶּם וְהוֹתַר אֶחָד מֵהֶן
 הוּא מוֹתַר וְכוּלָּן אֲסוּרִים. וְכֵן הָדִין בְּהַתְרָת זְכוּל דְּקִי'ל' בְּעַל מִיגוּ גִיז':
 מִתְּנָה' נִדְרֵי אוֹנֶסֶם הַדִּירוּ חֲצִירוּ שִׁינְל אֲלָנָה וְכו' אוּ שְׁחֹסֶם בְּנִי. כְּלוֹמַר
 דַּעַמָּה לְאִסּוּר נִכְסֵיו עַל חֲצִירוֹ אִם לֹא חֲצִירוֹ עִמָּה אֲלָנָה כְּשִׁיכֹל לֵב לִמְרָא
 מוֹתַר דְּלָלוּ אֲדַעְמָה דְּהִכִּי אֲדַרְיָה: גְּבִי' אִם לֹא אִסְיָה אֲמַכָּה עַל דַּעַמָּה תַּפְלִין
 רִין (דָּף לֵא) שְׁכַל רִאיוֹת שִׁים קָרָא לְהַבִּיא הַבָּא מִכָּאן וְעַד ל' יוֹם וְכַמּוּכָה
 שִׁים לוֹ עַל חֲצִירוֹ בִּידֶם וְאִמַּר לֵהֵם אִם לֹא בְּחִיתִי מִכָּאן וְעַד יוֹם פְּלוּגִי
 טַעֲנַת אוֹנֶס אֲבָל בְּמִידִי אַחֲרֵינִי לֹא וְהַתֵּן נִדְרֵי אוֹנֶסֶן וְכו' הִיר אֲלוֹ
 מִי גְבִי מִתְּפִיס זְכוּתָהּ יִנְמָה דְּלָא עֵלָה עַל דַּעַמָּה לְיִבְטֵלֵן זְכוּתָהּ כֹּל
 מִשּׁוֹם דְּהֵתֶם לֹא ה"ל לְמִדְרִיר לֵאחֲתָנוּי דְּמִאי אִיכְפַּת לִיָּה אֲבָל הַכָּא כִּיּוֹן
 הוּא יָדַע דְּמִאִישׁ אִם אֲלֹסֶר גַּמְר וְהִיבִי גִיטָא. אֲשֶׁרֶה לֹא נִתֵּן לֵה גַּט אֲלֵא
 הוּא י' הִכִּי לֵב תִּפְלוֹן קָמִי יִכֹּס': וְדַעְמָה אֲשֶׁרֶה דְּגַלְי' שֶׁאִין. כְּלוֹמַר
 מִשּׁוֹם דְּלִין אֲוֹנֶס בְּגוּיָן מִשּׁוֹם נִכְסוֹת וְשׁוֹם פְּרִילוֹת בְּרִאיוֹת בְּפִקָּא
 בְּצִיטָין מִשְׁנֵי לֵה: וְלִבְרִי הוֹנָה מְכִיד אֲסַמְכַתָּא הִיא וְאֲסַמְכַתָּא לֹא קִנְיָא.

ה"ר אפילו בלא אונס לא קני. אע"ג דרב הונא אמר בב"מ (דף סו.)
 חתמן התם דמניומי האדריה: שאני הכא דמספספן וכו'. שכן שיאלו
 יד שלישי. רבי יוסי אומר יתן דס"ל אסמכתא קניא רבי יהודה
 לו וכו'. כלומר שהוא מוחל כל מה חזקת שיש לו בזהו שטרות

לכיון
 כי כלל מאי עמימי דרב הווא דלמא דליצטן וכו' וזה אונס דלא שכיח כלל לא ארעי
 וכו' פסול קרי אמר ליצטן וכו' וזהו חזון דלא שכיח הדוחלם בעל דין מביא עדים וכו'
 לרבה ממח' דגיטין תפסה ליה ממח' נדרים אחס' דגיטין בלא רבה וי"ל דפשיטא דהנדרים
 ממחמ' דנדרים לרב הווא אלא לרבה דמדמי ליה אהרדי משי"ה פירי מאי שאנ מזה דקטן:

עין משפט
נר מצוה

לב א מיי פ"ג מהל'
שבושות הל' א ופ"ד
מהל' נדרים הל' א סמג
ללאון רמא רמב טור ש"ע
י"ד סימן רלב סעיף יב:
לג ב מיי פ"ו מהל'
סנהדרין הלכה י
ופי"א מהל' ממירה הלכה
יג יד סמג עשין פב דל
טוס"ע ח"מ סי' כא וסימן
גה סעי' א וסימן רז סעיף
זו:

ג. מ"י פ"ה מהל' יסוה"מ
הל' ד ופ"א מהל' איסו"ב
הל' ט טור אה"ע ס' כן:
לד ד מ"י פ"ט מהל'
גירושין הל' י"א סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע סימן
קמד סעיף ג:

תוספות

[illegible]

כדמוכח בכמוכות גבי גמ'
תנוי' כדמוכח בגיטין פרק'
והא מודה שראיותיו שקר'
גי דראוי להקל בהם יותר